

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11.07.2017 r. powodowy (...) Ltd. Z siedzibą na Malcie domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej K. P. kwoty 2548 zł z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 2000 zł od dnia 13.10.2016r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Wyjaśnił, że pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. w dniu 12.09.2016r. umowę pożyczki, której nie spłaciła w terminie. Wierzytelność została nabyta przez powoda w drodze umowy cesji z dnia 01.01.2017r. Wskazano, że na dzień wniesienia pozwu dług pozwanej wynosi łącznie 2548 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 10.08.2017r., referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Wskazany nakaz zapłaty pozwana zaskarżyła sprzeciwem, w którym wniosła o rozłożenie należności na raty w kwotach po 200 zł, powołując się na trudną sytuację zdrowotną i materialną. Wyjaśniła, że nie zrozumiała podczas rozmowy telefonicznej z pożyczkodawcą, że pożyczkę musi zwrócić w ciągu miesiąca. W kolejnym piśmie procesowym pozwana przedłożyła dokumentację potwierdzającą jej sytuację materialną.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu, nie wyrażając zgody na rozłożenie należności na raty. Nie odniesiono się do dokumentów przedłożonych przez pozwaną przedstawiających jej sytuację materialną.

Na rozprawie w dniu 27.11.2017r. nie stawiła się żadna ze stron, nie żądano uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12.09.2016 r. K. P. jako pożyczkobiorca, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, zawarła (...) sp. z o.o. (za pośrednictwem spółki (...) sp. z o.o.) jako pożyczkodawcą umowę pożyczki, na mocy której otrzymała kwotę 2000 zł. Pożyczka miała zostać zwrócona w terminie 30 dni bez żadnych dodatkowych kosztów. W Regulaminie przewidziano, że w razie niespłacenia pożyczki w terminie, pozwana zobowiązana będzie uiścić dodatkowo prowizję w kwocie 548 zł. Pozwana nie spłaciła pożyczki, ani w terminie, ani później.

Okoliczność bezsporna oraz dowód :

- informacje o pożyczce – k.5
- umowa ramowa pożyczki – k.17-20,
- regulamin – k. 21-22,
- potwierdzenie zawarcia umowy – k.24
- potwierdzenie przelewu – k. 26

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 01.01.2017 r. wierzytelności pożyczkodawcy przeciwko pozwanej zostały przeniesione na (...) Ltd. z siedzibą na Malcie. Pozwana mimo wezwania do zapłaty, należności nie spłaciła.

- Okoliczność bezsporna oraz dowód:
- umowa cesji z załącznikiem – k. 13-16
- zawiadomienie o cesji – k. 27
- wezwanie do zapłaty -k. 28

Pozwana jest osobą schorowaną i znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Otrzymuje rentę w kwocie 1140 zł miesięcznie. Za czynsz i wodę płaci co miesiąc 520 zł, za abonament telefoniczny ponad 60 zł, za multimedia 70 zł, za prąd 150 zł, na leki wydaje 70 zł miesięcznie. Dodatkowo co dwa miesiące płaci za gaz kwoty po około 160 zł.

Okoliczność niezaprzeczona oraz dowód:

- potwierdzenie wypłaty renty – k. 44,
- potwierdzenie przelewu za multimedia – k.45,
- potwierdzenie zapłaty czynszu – k 46
- potwierdzenie zapłaty za gaz – k.48

Sąd zważył, co następuje:

Wysokość długu i jego przelew pozostawały poza sporem. Spór natomiast dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia w całości wobec bardzo trudnej sytuacji materialnej pozwanej.

Stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów, które zasługiwały na walor wiarygodności, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 720§1kc. Zgodnie z tym przepisem przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zawarcie przez pozwaną i poprzednika prawnego powoda umowy pożyczki zostało wykazane przez stronę powodową, a przelew wierzytelności i wysokość długu pozostawały bezsporne.

Jeżeli chodzi o sytuację materialną pozwanej, to strona pozwana przedkładając szereg dokumentów, w sposób szczegółowy wykazała swoją sytuację materialną. W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie, bardzo trudna sytuacja materialna pozwanej została wykazana. Dodatkowo strona powodowa, po doręczeniu jej odpisu dokumentów przedłożonych przez pozwaną, w żaden sposób się do nich nie ustosunkowała. A zatem, uznano te fakty za okoliczności przyznane. Zgodnie bowiem z art. 230 k.p.c., gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Z podanych względów, na podstawie art. 720§1kc, powództwo okazało się zasadne i podlegało uwzględnieniu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. Jednocześnie Sąd uznał, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie podstawy do uznania, że dochodzone pozwem roszczenie jest sprzeczne z prawem czy zasadami współżycia społecznego. O odsetkach za opóźnienie rozstrzygnięto na podstawie art. 481 § 1 i 2kpc.

W myśl art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W rozpoznawanej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony przypadek pozwalający na zastosowanie dyspozycji powołanego przepisu, gdyż sytuacja finansowa pozwanej jest na tyle trudna, że obowiązek jednorazowej zapłaty należności obciążałby ją nadmiernie. Jednocześnie poziom dochodów pozwanej pozwoli wygospodarować środki na spłatę długu w ratach. Dodatkowo, postawa pozwanej prezentowana podczas procesu przemawia za tym, że wykona ona zobowiązanie po rozłożeniu na raty. Za właściwe Sąd uznał rozłożenie należności głównej i odsetek naliczonych za okres do dnia wyrokowania na 13 rat, przy czym pierwsze 12 rat w kwotach po 200 zł, a ostatnia rata w kwocie 148 zł wraz z sumą odsetek zasądzonych w punkcie I wyroku. Takie ukształtowanie wysokości i ilości rat zapewni uzyskanie przez stronę powodową należnego jej świadczenia w rozsądnym terminie, bez obciążania przy tym ponad miarę pozwanej.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie III sentencji wyroku na podstawie

art. 102 k.p.c. zgodnie z zasadą słuszności. K. P. utrzymuje się z renty w kwocie niewiele przewyższającej kwotę 1000zł, jej comiesięczne wydatki sięgają rzędu kilkuset złotych, nadto jest osobą schorowaną. Dodatkowo, po uprawomocnieniu się wyroku, pozwana będzie musiała zapłacić powodowi należność zasądzoną w przedmiotowej sprawie w kwocie ponad 2500 zł. W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający odstąpienie od obciążenia pozwanej kosztami procesu.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej.
2. Akta przedłożyć za 17 dni od doręczenia lub z apelacją.